

[Jørgen Tved]

Til bemærkningerne i lovforslaget om, at Det Udenrigspolitiske Nævn af og til skal have en redegørelse, vil vi gerne sige, at uanset om vi sad på samtlige udvalgsposter i dette nævn, så ønsker vi, at alle den slags redegørelser bliver givet for åbne døre og åbne vinduer, så folk ved, hvad det egentlig er, det drejer sig om. Derfor kan vi naturligvis heller ikke acceptere noget sådant.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er for lande, man må eksportere til. Vi har set nogle uhyggelige eksempler på, hvordan Sverige overtræder gældende lov – og det er åbenbart i større stil, end selv de svenske myndigheder var opmærksom på – hvordan krigsmateriel, som man heller ikke i Sverige må producere til en lang række lande, alligevel kommer frem.

Jeg tror ikke, at en lov kan standse produktion og eksport af krigsmateriel, som den er formuleret her, og slet ikke, hvis der ikke er nogle ganske alvorlige strafferammer i denne lov. En lille bøde, nå ja, det er måske nogle af de omkostninger, som nogle af køberne af krigsmateriel gerne vil betale for at få deres materiel frem. Man skal nok tænke på, at i hvert tilfælde nogle af de lande, hvor der i øjeblikket føres krig, kun kan føre den krig, fordi de får tilført dette materiel fra de steder, hvor materiellet bliver produceret.

Som sagt: Vi ville godt have, at denne lovgivning blev ændret til noget helt andet. Vil man virkelig fred, og vil man en virkelig menneskelig indstilling til tingene, så skal man feje for egen dør, før man begynder at feje for andres, og det vil sige, at man kunne begynde med at sige stop for al produktion.

En enkelt ting kunne vi måske nok ønske blev nærmere belyst: hvor mange mennesker er i virkeligheden beskæftiget i Danmark med krigsproduktion? Jeg er klar over, at jeg ikke kan få svaret ved denne lejlighed, men vi sidder som bekendt ikke i nogen af de udvalg, der beskæftiger sig med den slags ting, heller ikke i dette udvalg. Derfor ville jeg godt, når vi skal behandle sagen næste gang, have en klaring på, hvor mange mennesker der egentlig er beskæftiget med produktion af krigsmateriel her i landet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det ærede medlem fra Fælles Kurs nævnte,

at jeg i min ordførertale skulle have sagt, at alle havde den samme holdning, som jeg havde. Hvis jeg sagde det, så beklager jeg, for jeg er selvfølgelig godt klar over, at det er der da i hvert fald én person der ikke har; der er nok også flere.

Men jeg vil godt gøre op. Det ærede medlem nævnte jo også i starten af sin tale, at han helst så, at det var forbudt at producere våben og forbudt at importere våben. Og det udspringer af den holdning, som der nok er mange der har, at alle våben er onde. Men jeg mener ikke, våben i sig selv – en kanon eller et gevær – er onde. Det er et spørgsmål om holdningen hos det menneske, der er bag ved den, hos den nation.

Hvis man tænkte sig, at det forslag, som det ærede medlem stillede, havde været gældende, så vil jeg godt spørge: de våben, som blev anvendt eksempelvis af den danske modstandsbevægelse under besættelsen for at befri Danmark, var det ikke gode våben? Var det ikke våben, som blev anvendt på en måde, så vi i dag kan stå her og tale frit? De våben, der blev anvendt af englændere og amerikanere og russere for at bekæmpe Nazityskland under anden verdenskrig for at give os et frit vestligt demokrati, var det onde våben, eller var det gode våben?

Det er ikke våbnene i sig selv. Det kommer an på, om det er et demokrati, om der er nogle mennesker med holdninger og ideer bag ved våbnene. Så kan våbnene faktisk godt tjene både fredens og frihedens interesse. Det var det, jeg lagde op til i min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Nu kan jeg forstå, at den konservative ordfører har en vis professionel interesse i, at der produceres eller i hvert tilfælde importeres våben her til Danmark. Naturligvis er det ikke våbnene, som er gode eller onde. Det er de mennesker, der betjener disse våben. Og når man ligefrem henviser til den anden verdenskrig, så kunne det måske have været godt, om tyskerne ikke havde haft våbnene. Og det er faktisk den situation, vi godt vil stå i, nemlig at der ikke er nogen, der har disse våben.

Som jeg sagde tidligere, skal man nok begynde med at feje for sin egen dør, før man begynder at feje for nogen andres, og jeg føler ikke i dag, at der er nogen trussel nogen steder fra mod Danmark som nation. Jeg ser derfor ingen